

MANA DZIMTENE

(Ši Dži)

Lai arī dzīve skarba kā stindzinošs lietus
Bet sirdī dramatisks saulriets
Pēc neveiksmju sāpīgām pamācībām
Arvien vēl ir drosme saspringtai cīņai

Joprojām strādīgais un vienkāršais tēls
Vientuļš un skarbs kā „Uzticoties liktenim” ceļa dziesmā
Paaudzēs nav žēlotas asins un sviedri
Izkaisot pār šo zemi kas ik gadu cerības dod

Caur daudzajām ciešanām gājusī tauta
Iztaiso savu nedaudz kumpušo muguru
Tikai ja ir dzimtene mana kas cīnās lai augtu
Var būt šis sūri grūti rakstītās rindas

/tulk.Egils Dzelme/